

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۷/۱۶

پوهاند محمد بشير دوديال

په افغانستان کې له خپلواکۍ څخه وروسته

اداري ريفورمونه او نور مترقي پروگرامونه

د استقلال د سلمې کليزې په مناسبت

سريزه:

په ۱۹۱۹م. کال کې افغانستان د امان الله خان تر مشرۍ لاندې، د افغانستان د زورور ملت په ميرانه او قربانۍ د بریتانیا له امپراتورۍ څخه خپله خپلواکي تر لاسه کړه. د گران هیواد د استقلال بیا گټل او زموږ د نیکونو ایتار یوه د قدر وړ او د ویاړ خبره ده، د دې تر څنګ دا هم د یادونې وړ ده چې وروسته تر همدې کال (یعنې ۱۲۹۸ هجری، شمسي یا ۱۹۱۹م.) څخه افغانستان د ترقی او مثبت تحول په لوري قدمونه اوچت کړل، یعنی غازی امان الله خان نه یواځې دا چې د استقلال ناجي و، بلکې یو مترقي او ريفرمست پاچا هم و. له هغه وخته تر اوسه پورې افغانستان دخپلې خپلواکۍ کلېزه لمانځې او ورسره یوځای د هغو ټولو اقتصادي، کلتوري، حقوقي، سیاسي او نور برخو اصلاحات او تحولات هم لمانځې چې د غازی امان الله خان په مدبرانه مشرتوب هیواد کې پیل او تطبیق شول. په دې کې یو هم د معاصرې ادارې او نوی نظام ټینګیدل و. په دغه دوره کې اداري اصلاحات، د اداري تشکيلاتي جوړښت، عمراني چاري، دتعلیم وده، ملي رفاه، د افغانستان بین المللي حیثیت، ملي غرور، ټولنیز عدالت، د ښځو د حقونودرناوی او ډیر نور ضروري ټکي ډاډمن او تامین شول. د خپلواکي تر لاسه کولو یواځې سیاسي اړخ ندرلود، بلکې له خپلواکي سره سم، په هیواد کې گڼ شمیر اصلاحات، لوی ريفورمونه او ملي شعور کې ژور تحول هم راغی. د استقلال په گټلو سره، اداري بنسټونه ورغول شول، په تجارت او مالی

د پاڼو شمېره: له 1 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

چارو کي لوی تحول راغی او هیواد ته نوی فرهنگ، تکنالوژي، علمی مرکزونه، مطبوعات، عامه خدمات، فابریکي، اقتصادی پلانونه او برنامی معرفی شوي، د هیواد اداری - ملکی تشکلات متوازن شول او د عامه اداری ځینی ضروری عناصر رامنځته شول. غازی امان الله خان وروسته تر استقلال څخه لویې اقتصادي پروژې پیل کړي، د لومړي ځل لپاره د ریل پټلۍ، روغتیایي مرکزونه، د راډیو دستگاه، د بریښنا د تولید پروژې، د مخابراتو، تیلیفون او مراسلاتو عصري سیستم، د نجونو د تعلیم او باسواده کولو پروگرامونه او د گمرکي چارو سمون پیل شو. جنسی مالیه لغو او په عوض یې نقدی مالیات وضع کړل. دغه اقدام هم د ټولو مالیه ورکونکو لپاره او هم د دولت لپاره ځواکیزه گټور و، همدارنگه د تجارت او د سرمایه‌گذاری، له منابعو څخه د استفادې، بودجې جوړونې، بهرنیو هیوادو سره قراردادونو، د داخلی تولیداتو، د ترانسپورتی شبکو د پراختیا، د اوبو د بندونو، ترانزیت، کاني توکو د بنه مدیریت او ساتنې او نورو برخوکي ژور ریفورمونه راغلل. دغو اصلاحاتو د تیرو سلو کلونو په بهیر کي خپل ارزښت ساتلی دی. د هیواد د خپلواکي د بېرته تر لاسه کولو د سلمې کلیزی په درشل کي په هغو مهمو اداری اصلاحاتو او د پرمختیا په عصري برنامو خبرې کيږي، چي تر ډیره پوري اوس هم ورته ضرورت دی.

له خپلواکي گټلو وروسته اداره او حکومتولی:

د ځوان او مدبر پاچا غازی امان الله خان له خوا د استقلال تر اعلان وروسته، نوي حکومت، کورنیو اصلاحاتو باندی لاس پوری کړ. د افغانستان خلکو سره د پرمختگ هیله وه، ملت په ټینگه او پوره متانت ډیر په کلکه د خپل ځوان دولت ملاتړ وکړ او ټولو ریفورمونو ته یې په عمل کي ښه راغلاست ووايه. د نوي مترقی او خپلواک حکومت مشر د اداری له جوړولو شروع وکړه، نوموړي د افغانستان د اداری نظام لپاره یوه روښانه کړنلاره وټاکله. وروسته تر استقلال اعلانولو یې د اسلام د سپیڅلي دین له ارشاداتو سره سم؛ د اسلامی حکومت مستقل بنسټ پیل کړ، چي دا دی په دې سلو کلونو کي الله الحمد زمونږ د اساسی قانون اصلی منبع قرآن عظیم الشان، اسلامی احکام او شرعی نصوص دي. دلته به لومړی د عامه اداری بیژندنه او لنډ تعریف وشي، بیا به و گورو چي افغانستان سل کاله دمخه په څه ډول او څومره د ولس په خوښه اداری نظام جوړ کړ.

عامه اداره رسمی، دحاکمیت تمثیل کونکی، دعامه چارو پرمخ بیوونکی لویه موسسه اودیو هیواد سراسری ارگان دی، چي سیاسي، حقوقی، اقتصادی، ټولنیزو او کلتوری ډگرونو مسئولیت ورپه غاړه دی. ددغه سیاسی ډوله تعریف ترڅنگ د اداری حقوقی تعریف داسی شوی دی: اداره هغه سازمان او تشکیلاتی جوړښت دی چي بشری، مالی او مادی منابع اهدافو ته د رسیدو په خاطر تنظیم او په کار اچوي.

امانیه دولت هم د هغه مهال له غوښتنو سره د اداری د نوي سستم د جوړولو پریکړه وکړه. ددغه نوی سیستم لپاره روزل شویو متخصصینو ته اړتیا ده، چي ددوی دپوهی په قوت باید عامه پالیسی تطبیق شي. عامه اداره دعامه پالیسی د تطبیق کولو، داجراتو، دقانون جوړولو او دقانون انفاذ او دعمومی قضاوت لپاره عمل کونکی قوتونه لری. دعامه اداری په اډانه کي دولت مستقل ادارات او په بیلابیلو سکتورونو کي له مرکز څخه نیولی تر محلاتو پوری فعاله څانگي لري او همدغه جوړښت د هیواد په سرتاسر کي دعامه اداری مفهوم ته تحقق ورکوي. دغه بیلا بیل ادارات دبیلابیلو دندو لرونکي دي لکه: اقتصاد، ترانسپورت، روغتیا، چاپیریال ساتنه اونور. په دغو سازمانونو کي اغیزمنه هماهنگی ایجاد او عامه خدمات عرضه کيږي

غازی امان الله خان د پورته مقاصدو له مخي د اداری تشکیلاتو دننه کي ریفورم ته ملا وتړله، وزیران، والیان (حاکمان)، ښاروالان، د څانگو مدیران یې موظف کړل، دوی یې خپلو مسئولیتونو ته ځیر کړل. شرعی محاکم یې جوړ او قاضیان یې پکي مقرر کړل او حکم یې وکړ چي ټول قضایا به د محکمي په واسطه حل کيږي. شورا یې تاسیس او د حکومت ارکان یې په دنده وگومارل. دا په هیواد کي د معاصرې اداری لومړنی بنسټیز اقدام و. غازی امان الله خان له خپلواکي تر لاسه کولو وروسته، د افغانستان د نوي اداری نظام لپاره لاندې ټکي په پام کي ونیول:

- د دولت د ټولي اداری دستگاه له سره سمون او نوی جوړښت وربینل،
- اداری پروسه گړندی، رڼه او د ضروری بروکراسی سره سمه عیارول،
- د حکومت او ولس ترمنځ خوږي او نږدې اړیکي جوړول (د ولسواکي ایجاد)،
- د دولت د کارکوونکو د کاری چاپیریال او اداری ترمنځ د پیاوړو او کلکو اړیکو رامنځته کول،
- د مکافاتو او مجازاتو رایجول،
- مهمي چاري روښاندو او پوه ډواتو ته سپارل.

غازی امان الله خان د قانون ملاتړی و، تر هرڅه دمخه یې د یوی لویې جرگي په رابللو سره د هیواد لپاره یو اساسی قانون تدوین کړ. امانیه دولت په دوهم گام کي د افغانستان د ملی یووالی د بنسټ ټینگولو ته پاملرنه وکړه او په عاقلانه توگه یې دغه ملی یووالی د وروری او د افغانستان د خلکو د مساوی حقونو په پام کي نیولو سره سمبال

کر، موخه یې د نوي افغانستان د ټولو اوسیدونکو ترمنځ د بشپړ عدالت ډاډمن کول و، نو ځکه یې د اساسي قانون په اتمه ماده کې ویل شوي و چې:

ټول هغه وگړي چې په افغانستان کې اوسېږي پرته د دیني او مذهبي توپیر څخه د افغانستان اتباع بلل کېږي. په نهمه ماده کې ویل شوي وو، چې د افغانستان ټول اتباع په دیني او مذهبي چارو کې د دولت د سیاسي نظام تابع او د شخصي حقونو د آزادۍ لرونکي دي. په لسمه ماده کې راغلي وو، چې: شخصي حریم له هر ډول تعرض او مداخلې څخه خلاص دی، هیڅوک پرته له شرعي حکم او قانوني نظام څخه توقیف او مجازات کیدای نشي. په افغانستان کې د اسارت اصول بیخي موقوف دي.

په ۱۶ مه ماده کې راغلي وو: د افغانستان ټول اتباع د شریعت او د دولت د نظام په وړاندې د هیواد په وظایفو او حقونو کې مساوي برخه لري.

په ۲۲ مه ماده کې وايي: مصادره او بېگار تحریم شو. په ۲۴ مه ماده کې شکنجه او هر ډول منع کړل شو او د کور او لیکونو مصئونیت ډاډمن شو. د دغو قانوني موادو روح داسې و، چې عملاً تر تطبیق لاندې و او له ناولتیا، دوکي، غولولو او درواغو او نفاق څخه پاک و. همداسې هم دیني مراسم او د امامیه مذهب د پیروانو تکیه ځاني هم عملاً ازادې شوې او ټول مرییان له مرئیتوب څخه آزاد شول او په دی بهیر کې په کابل کې د دوی اووه سوه تنه وینځي او مرییان د خپلو اربابونو له کورونو څخه ووتل.

اداري بیخايه لگښتونه یې منع او د مالي چارو مدیریت یې سپیده او روڼ کړ، چې مهم گام یې د جنسي ماليې په عوض، نقدي ماليه وضع کول و. بیوزله خلک یې له مالیاتو معاف او بی مورده جبری او شاقه کارونه یې لغو کړل، بیخايه - اضافي مادي امتیازات یې منع اعلان کړل. اداره یې سراسري کړه او له مرکز څخه یې صلاحیت لرونکي هیئتونه ولایاتو او علاقداريو ته ولیرل. اداري او مالي چاری یې تر تفتیش لاندې راوستلې. دغو مدني تحولاتو، قانوني آزادۍ، دیموکراتیکي او آزادې فضا او عادلانه حقوقی سیستم اقتصادي ودې، پانگوني او د مولدینو تشویق ته زمینه برابره کړه. د دهقان، کارگر، کسبه کار او پیشه ور هوساینه د دولت یو مرام ویل شو. همدا علت و چې ورو ورو د خوراکي توکو او لومړنیو اړتیا وړ اجناسو نرخونه ارزانه او دخلکو په اقتصادي ژوند او د خواریکینانو په دسترخان کې مثبت بدلون راغی.

د اتباعو د آزادۍ او دیموکراتیکو حقونو د رعایت په دغه بیلگه بیز څپرکي کې د کندهار، غزني او جلال آباد د ښارونو د مشورتي مجلسونو او د معارف په انجمن کې یو یو تن د افغانستان له هندوانو څخه هم په انتخابي توگه وگومارل شول او په اداري چارو کې ورته ونډه ورکړل شوه، د پاچا امان الله خان د ۱۲۹۹ ش. کال د وري د میاشتې (د ۱۹۲۰ م. کال - می) د فرمان له مخې اهل هنود او سکهانو ته د ژیري لونگي د حتمي په سر کولو او معجز اغوستو او د دوی د جزیي باقیات لغو شول او د هندوانو بچیان په ملکي او نظامي مدرسو کې لکه حبیبی او حریبي کې شامل او د اردو په افسري کې هم ومنل شول. د قوم ژبي او نژاد له مخې هر ډول تبعیض له منځه ولاړ، د محمدزيو د قوم نسبي او مستمری معاش، د خانانو او د روحانیونو بی مورده امتیازات لغوه شول او د ټول ملت حقونه مساوي اعلان شول. دغه عدالت په اقتصادي ډگر او د دولت د بودجي په سپما ډیر ښه مثبت تاثیر وکړ. د دولت ماشين هم په دري ځواکونو یعنی اجرائیه مقننه او قضایه باندې ودرول شو، البته دغه تشکیل یو ځانگړی جوړښت درلود مثلاً پاچا هغه پخوانی د مشرانو جرگه چې دارالشورا بلل کیده، په یو څه بدلون سره د شورای خاص په نوم ونوموله او وروسته بیا د دولت د شورا په نوم یاده شوه. په دغه مجلس یا جرگه کې یو شمیر انتصابي غړي د پاچا له خوا او یو شمیر انتخابي غړي د ملت لخوا غوره کیدل او په ولایتونو کې د لومړي درجي دوهمي درجي او دریمي درجي حکومتونو او علاقداريو یو مجلس درلود چې په هغه کې به د سیمي رسمی مامورین شامل وو او انتخابي غړي یې د خلکو له خوا په مساوي توگه غوره کیدل د دولت شورا قانوني پروژي تر دقت او غور لاندې نیولی او د وزیرانو د مجلس د تصویب په خاطر یې د پاچا لاسلیک کولو ته استولی همدغه مجلس د دولت بودیجه، مقالات او قراردادونه او بهرنیانو سره تړونونه هم تر کتنې لاندې ونيول د دولت د شورا واک او دندی او د ولایتونو مشورتي جرگي د اساسي قانون په ۳۹ - ۴۹ مادو کې او همدارنگه د اساسي تشکیلاتو په قانون کې ټاکل شوي وې.

د ظرفیتونو لوړولو، د ماهر و روزل شویو متخصصینو زیاتولو او استخدام او په اداره کې د اغیزمن بشري ځواک گومارلو ته یې ځانگړي پاملرنه وکړه. په همدې خاطر یې په بیلابیلو ځانگو؛ لکه: باروت او وسله جوړولو، بریښنا او د الوتکو ترمیم، تلفون او مخابراتو، طبابت، نظامي کادر، مالي محاسبینو او نورو ضروري ځانگو کې زده کوونکي د زده کړو لپاره ترکیي، جرمني او بریتانیا ته واستول. د هیواد قضایه قوی چې له پخوا څخه یې یو څه پراخه واک او یو څه ځانگړی خپلواکی لرله د هغوی خپلواکی دولت د قانون د ۵۳ مادې له مخې محترمه وگڼله، خو د هغو د حکم درجه یې قید کړه، په دی معنا چې قاضي به پخوا ځان په جزایي برخو کې ډیر فعال او څرنگه به یې چې زړه و هغسی باله او د تعزیر وسیله د هغه په لاس کې د یوې تیري وسلې په توگه وه، دا ځکه چې د جرم له پېښیدو مخکې جزا ثابته او ټاکلې نه، بلکې د قاضي په واک کې وه او د هغې د شخصي قناعت له مخې به ورکول کیده. قاضي کولای شول، چې په یوه جرم کې تورن کسان د هغوی د ټولنیز دریخ، ظاهري حالت او نورو له مخې په سزا ورسوي او سزا د غور له تاوولو نیولی بیا تر اعدام پورې وه او هر ډول به چې قاضي وغوښتل دغه

سزاګانې ورکول کيدې. پاچا امان الله خان د يو شمير متجددو او جيد فقهاوو په مرسته، چې د هغو په سر کې د مولوي صاحب عبدالواسع خان کندهاري نوم ياديدای شوی، د دوو ټوکو کتابونو په تاليف سره د قاضي له خوا ورکول کيدونکې سزاګانې محدودې او تعزير يې په تقدير وراوه. د دغو کتابونو نوم تمسک القضا امانيه و يعنی تمسک القضا يې د يوه جلا قانون په بڼه او مدون جزايي قانون په شکل جوړ کړ چې د هر جلا جلا جرم جلا سزا پکې ليکل شوی وه، په دې توګه قاضي نشو کولای، چې پخپله خوښه دغه سزا کمه يا زياته کړي. په دې توګه په افغانستان کې دا بېخي يو نوی فقهی بنسټيز بدلون و. محکمې د اساسي قانون له مخې د نورو له لاسوهنې څخه خپلواکه شوی او د تورنو (متهم) محاکمې کولو هم علنی او څرګنده بڼه غوره کړه له دې پرته دولت د حقوق الله او حقوق العبد موضوعات يو بل څخه جلا کړل او داسې يوه قضيه، چې قاضي به د خپل واک له مخې پکې تېرته کيد، دولت هغه له خپل لوري د پوليس د اداراتو او ولايتي مشورتي جرګې له لارې تر تعقيب لاندې نيوله او مجرم ته به يې سزا ورکوله.

د افغانستان اجرائيه قوه په ۱۹۱۹ م. کال کې په لاندې توګه تشکيل شوه. صدراعظم سردار عبدالقدوس خان اعتماد الدوله، حربيه وزارت سپه سالار صالح محمد خان وزير، د بهرنيو چارو وزارت وزير محمود طرزي، د کورنيو چارو وزارت وزير علي احمد خان شاغاسی، د مالي وزارت مرزا محمود خان پخوانی امين نظام، د سوداګرۍ وزارت وزير غلام محمد خان وردګ، د عدلي وزارت محمد ابراهيم خان، د معارف وزارت سردار عبدالحيب خان، د کرنې وزارت وزير علي جان خان او د نقلی وزارت مرزا غلام قادر خان چې د دې ټولو په سر کې پاچا و او حربي وزارت يې په سيده توګه تر څارنې لاندې و. وروسته بيا نقلیه وزارت لغوه او د عمومي امنی وزارت جوړ شو وزير يې شجاع الدوله خان امين العسس و. همدارنګه يو طبيه (دروغتيایي چارو لپاره) خپلواک مديريت جوړ شو چې په ټول هيواد کې يې د روغتيا چارې سمبالولې. دغه مديريت په مرکز او ولايتونو کې يې د روغتونونو او روغتيایي مديريتونو په جوړولو لاس پورې کړ. مدير يې سردار محمد کبير خان و.

معارف يې د ترقي اساسي ستن وبلله او د هيواد د چارو د سمبالبت په خاطر يې د بيلابيلو قوانينو وضع او اجرا کول تر کار لاندې ونيول او د دولت د شورا او د وزيرانو کابينې او د لويو جرګو په واسطه يې يو شمير قوانين وضع او تصويب کړل لکه د القابو قانون، د نفوسو تذکره، دولتي ودانې (دعامه ملکيتونو مديريت)، د حاکمانو او مامورينو د دندو ويش، تقاوی، د صنايعو هڅول، جيلونه، تحصيلي ماليه اخيستل، د يتيمانو روزنه، نظامی تعليمنامې، للمی کرنه، عسکری خدمت، د دولتي ملکيتونو پلورل، قونسلری، قريه داری، د شرعی محکمو قانون، د سوداګريزو معاملاتو قانون، تعزیه (ماتم يا دوير دود- دستور)، د کورني بنوونځيو قانون، مطبوعات، مقیاسات، د څارويو محصول، د نښانونو قانون، نکاح او د ماشومانو سنتول، د کرنې د مامورينو، معارف، او نور قوانين او مقررات، چې د دې ټولو په سر کې اساسي قانون او د عمومي جزا اساسي تشکيلات او د عسکری جزا قانون و. قوانين بايد د وزيرانو په مجلس کې تصويب او بيا د دولت د شورا له خوا منل شوی وای په پای کې پاچا لاسليک کول. د دولت په شورا کې يو شمير روڼ اندو لکه فيض محمد خان ناصری، سعدالدين خان وکیل او داسې نورو غړيتوب درلود او يو شمير نور لکه ترکي جمال پاشا او ترکي متخصص بدری بيګ هم پکې شامل وو، چې د قوانينو د پروژو په ترتيب کې يې برخه لرله، خو اساسي قانون يوی ۸۷۲ کسيزی لويی جرګی ته په جلال اباد کې وړاندې شو، چې په هغی کې د ملت استازی او د حکومت غړی راټول شوی وو، او په همدغه لويه جرګه کې تصويب شو. وروسته بيا دغه قانون په پغمان کې د ۱۳۰۳ ش. کال د چنگاښ د مياشتې په لويه جرګه کې تصديق او لاسليک شو او د شاهي اعلانونو په واسطه په ټول هيواد کې خپور شو. دغه قانون يو ځانګړی حقوقی خاصیت درلود، چې د هغه د ۳۱ مې مادې له مخې فقط کابينې د پاچا په وړاندې مسئوليت درلود او د شپږمې مادې له مخې پاچا غير مسئول و، وروسته بيا پاچا د صدارت چارې هم ترلاسه کړې او تر پايه پورې د يوه غير مسئول صدراعظم په توګه پاتې شو. د قوانينو وضع کول هم د دولت د شورا په ترتيب او د وزيرانو مجلس په تصديق او د پاچا په لاسليک سره نافذ کيدل.

مشرانو او د افغانی عنعنې مهمې موسسې، يعنی جرګې (شورا) ته يې عملاً درناوی وکړ او صلاحيتونه يې جرګو او شوراګانو ته وسپارل. لويو جرګو ځانته ځانګړی نظميه (سمبالونکي) لايحه او مقررات لرل او د غونډو د جوړيدو پروګرام يې هم درلود. د پغمان په وروستۍ لويه جرګه کې چې په ۱۳۰۷ ش کال جوړه شوه، د ملت زرو تنو انتخابی استازيو او د پاچا له خوا انتصابی غړو برخه لرله، چې د پغمان د تياتر په غولې باندې په پينځو کتارونو کې کيناستل د څنګ په کتارونو کې د ملت وکيلان او په منځنيو کتارونو کې د دولت د شورا انتخابی استازي او د ولايتونو د مشورتي جرګو استازی کيناستل. د پاچا تخت د ستيژ پر سر باندې و، چې ښی لاس ته يې نظامی کنډ کمشنران او کين لاس ته يې د محکمو قاضيان او د وزارتونو رئيسان او مديران کيناستل. اول د رئيس د غونډې د مشر او د هغه دوه مرستيالانو او د مجلس د منشی څوکي ايښودل کيدې، هر هغه چا چې خبری کولی هغه به له غولې څخه پاڅيد او د ستيژ سرته به له ښی لوري څخه راته او د ميکروفون له لارې به يې خبری کولی. غازي امان الله خان د لومړی ځل لپاره د نظرياتو آزادی تضمين کړه، په مهمو پريکړو کې يې د ملت استازيو او مشرانو ته د نظر څرګندولو او خبرو کولو آزاد فرصت برابر کړ. داسې چې مصوبات به د رايو په اکثریت سره د منلو وړ و، چې په صندوقونو کې به د تورو او سپينو مړيو په اچولو سره شميرل کيدی.

امانیه دولت د معاصرې دیموکراسیې یوه بیسارې بیلگه وه. مشورتي جرگو د دیموکراسیې د نقش ایفا کول په غاړه لرل. د هیواد په نهاد اړي واحدونو، پینځو ولایتونو او څلورو اعلی حکومتونو کی لاندینی مامورین د مشورتي جرگو تر څنگ په کارونو بوخت وو: نایب الحکومه مستوفی، د مرافعی قاضی، د ابتدایی قاضی، د کورتوالی قوماندان، د گمرک مدیر، د نفوسو(احصائیې) مدیر، د روغتیا مدیر، د معارف مدیر، د ډاک (پست)مدیر، د ولایت د تحریراتو مدیر، د بهرنیو چارو مامور او خزانه دار. د دوی تر څنگ به یو ځای نظامی قوماندانان، نظام دفتري او په ښارونو کی د ښاروالی مشران وو، خو په ولایتی مشورتي جرگه کی به یواځی هغه دولتی مامورین وو، چی تل به پکی په کار بوخت و، چی د هغو ټاکل د پاچا د فرمان له مخی کیدل، لکه: نایب الحکومه یا اعلی حاکم، مستوفی یا اعلی سر رشته دار، د کورتوالی قوماندان، د مرافعی قاضی، د گمرکاتو مدیر، د مجلس منشی، او د تحریراتو مدیر. د هیواد د ولایتونو په اداره کی د قانون له مخی لاندینی اساسات په پام کی نیول کیدل:

د مادونیت پراختیا، د دندو ویش او د مسئولیت ټاکل.
په دې توگه جوته شوه چې غازی امان الله خان د لومړي ځل لپاره د معاصرې عامه ادارې بنسټ کېښود. د بشري سرچینو پراختیا، ددندو او مسئولیتونو تفکیک او ټاکنه د یوې سالمې او اصولی ادارې مهم اجزا دي، چې دغه مدبر پاچا ورته ځانگړی ارزښت ورکړی و.

دولت د خپلو ریفورمونو په نظامی چارو کی هوایی ځواک هم ورزیات کړ، چی یوولس الوتکی یی لرلی او په دغه ځانگه کی یی ۱۶ تنه محصلین روسیې، فرانسی او ایټالیا ته واستول او څو تنه نور یی په نظامی څانگو کی شوروی اتحاد او د ترکیی جمهوریت ته واستول. د هیواد دننه یی بیلابیل مسلکي روزنیز مرکزونه پرانیستل او د سرتیرو د باسواده کولو چاری یی هم پرمخ بوتلی، د کابل حربی فابریکه پیاوړی شوه او نظامی مهمات له بهر څخه وارد شول او افغانی ځواکونو ته دافع هوا توپونه او زغره وال گادی ورکړل شول.

امانیه دولت د لومړي ځل لپاره د محاسبې یو روڼ او شفاف نظام ایجاد او مسلکي محاسب مدیران یی وروزل او په کار یی وگومارل. یو بل هغه مهم اقدام چې د اقتصاد بنسټیزه پروژه بلل کیږی شی، هغه د لارو جوړول او ترمیمول و. د لارو بیرته رغول او د سرکونو غځول د شمال ولایتونو خواته، د بامیان، کاپیسا او پکتیا لوري ته پرمخ ولاړل. په کابل، پغمان، مقر، او جلال اباد کی یو شمیر هوټلونه جوړ شول. که سقوی اړ-دور نه وای راغلی، افغانستان د خپلی توریستی او سیاحتی جاذبې له امله گڼ شمیر نړی گرځیدونکی جذبولای شول. یو بل مهم اقتصادی سکتور د مخابراتو خدمات دي. د دغه سکتور په برخه کی دتیلیفون، تلگراف او بیسیم دستگاوې جوړی شوی او د ډاک هوایی کرښه د افغانستان او شوروی اتحاد تر منځ او د ډاک ځمکنی کرښه د کابل او هند تر منځ رامنځته شوه. په کابل کی د راډیو بنسټ کېښودل شو او ټول کابل ښار په بریښنا روښانه شو او د کابل د نوی ښار (دارالامان) بنسټ هم کېښودل شو. د ښوونې او روزنې او مخابراتو له سکتورونو وروسته؛ د روغتیا یی چارو په برخه کی هم مهم تدابیر اجرا شول: په کابل او ولایتونو کی ملکی او نظامی روغتونونو جوړ شول او په مرکز کی مستورات او د پغمان په بیگتوت کی سناتوریم جوړ شو. د اکسری ماشینونه کابل ته راوړل شول او دولت د روغتیا یی پاکو اوبو د چمتو کولو او د غذایی موادو د روغتیا یی کولو او د ښاری تنظیماتو د برنامو په اجرا سره دعامه روغتیا ډاډ خلکو ته ورکړ.

د خیریه موسساتو بنسټ هم همدا وخت کېښودل شو؛ مثلاً دارالمجانین او دارالیتام جوړ شو. په دغو ټولو اصلاحاتو کی گڼ شمیر بهرنی متخصصین په تیره بیا ترکان او جرمنیان او فرانسویان بوخت وو. ترکانو په روغتیا یی چارو، نظامی برخو او قانون جوړونې کی، جرمنیانو په معارف، تخنیکي او نظامی برخو کی او فرانسویانو د معارف او لرغونپېژندنې په برخه کی کارونه وکړل، زیات هغه متخصصین چی افغانستان استخدام کړی وو، هغه جرمنیان وو. د دغو ټولو اداری ریفورمونو په اجرا او تطبیق کی ولس او خلکو رغنده برخه واخیسته او په خپله خوښه حاضر شول او له نویو اصلاحاتو او نوی نظام څخه یی په کلکه ملاتړ وکړ ان دا چی د هیواد ښځو په هیواد دننه ښوونځیو ارشاد النسوان د جریدی په خپرولو د ښځو د ملاتړ ټولنی په جوړولو او نورو چارو کی برخه واخیسته. په عمومی توگه خلکو په دغو ټولو مترقی او رغنده ریفورمونو کی پرته له هیڅ تعصب، زور، د ممرستو له سپمولو او منفی غبرگون څخه، له خپل ځوان دولت څخه ملاتړ وکړ. افسوس او آرمان چې په دې ټول نیکمرغه دوران کی مکار او حيله گر دښمن په کمین کی و. استعمار لا هم نه غوښتل چې افغانستان د ترقی په لوري گام اوچت کړي. استعمار غوښتل چې د افغانستان هغه ځوان او مترقی دولت چې هم یی دوی ته ماتې ورکړی او هم یی د دوی نړیوال تکبر له خاور سره برابر کړی و، بیرته معدوم او دغه هیواد بیرته د تیاري او وروسته پاتېوالی کندي ته وغورځوي.

د امانیه دولت د اداری اصلاحاتو او د نظام د ماتې یو شمیر دلایل:

واقعیات دا دی چې د اصلاحاتو په بهیر کی عامه اذهان د دغه نهضت په وړاندې په ناوړه توگه تحریک شول. دلته د تحریکات او ناوړه نیتونه وو. د ریفورمونو په بهیر کی د دښمنانو په تحریک په یو شمیر ځایونو کی ولس د

خپل استقلال د ناجي په مقابل کې چې دوی یې د فابریکو ، د وسپنی د پټلۍ، مدرسې ، ورځپاڼې تخنیک او علم او فن عصر ته یې معرفي کول، د هغه د مترقي پلان په وړاندې ودریدل . له بده مرغه په دولتي اداراتو کې یو شمیر فاسد چارواکيو هم په پټه ځای نیولې و او خلکو سره یې سم چلند نه کاو او د عدالت پر ځای یې بیعدالتي کوله، نو ځکه ولس د مترقي او ملت دوست او رعیت پروره پاچا تر څنګ ددغو فاسدینو او ظالمانو د موجودیت تحمل نشو کولای، یعنی هم بهرنی مداخلی او هم تر یوې اندازې داخلي نارضايتی موجودې وي .

په دې ترتیب سره گورو چې د افغانستان د اړ- دور او اغتشاش علت هم د بهرنیانو مداخلې او هم د دولت په ناوړه اداره او د دولتي مامورینو په بی کفایتي کې و چې هره مهمه ، حیاتي او سپیڅلي دنده یې د رشوت او خیانت په ناولتیا ککره کړې وه. دخپګان خبره دا وه چې مهربان او رعیت پروره پاچا ته دغه مسایل نه رسول کیدل. یعنی ده ته په نږدې کسانو کې صادق کارکوونکی کم وو. همدا لامل و، چې پاچا او دولت د خپلو خلکو له ملاتړ څخه بی برخې شو . د دې ترڅنګ انګریزانو او د پاچا داخلي دښمنانو او د ریفورم مخالفینو په مکاری او دروغو د ملت اذهان منحرف او ډیر پوچ تبلیغات یې پیل کړل، خو هیچا دغې خبرې ته ډیر پام ونه کړ . دا ځکه چې پاچا امان الله خان یو صادق او په زړه پاک شخص و، ده په خپلو مامورینو، ولس، گاونډیو، سفارتونو او وزیرانو ډیر اعتماد کړی و، خو پورته یادو شویو ستونزو د عالی او مترقي ریفورمونو د نږدو زمینه برابره کړه او د بهرنیو جاسوسی لاسونو او کورنیو ارتجاعی ځواکونو لپاره یې لاره هواره کړه. که دغه دسیسې نه وای د استقلال د گټلو او د هیواد د ترقی لپاره زموږ د نیکونو قربانی او د مترقي پاچا امان الله خان هلې ځلې نه هدر کیدلې.

له استقلال وروسته د اصلاحاتو مثبتې اغیزې:

وروسته د استقلال د بیا تر لاسه کولو څخه ، دافغانستان ځوان مترقي او وطنپال پاچا ډیر ژر د هیواد درغاونې او عصري کولو په خاطر کلکه ملا وتړله. راز راز ریفورمونه یې پیل کړل. د ده ریفورمونه له سیاست او حکومتولۍ څخه شروع، بیا یې ټولنیز مسایل او وروسته تر هغه یې اقتصادي برنامې او پروگرامونه تر کار لاندې ونيول. لومړنی اقدام یې ټولنیز عدالت ټینګول و. پاچا په دې باندې باوري و چې د سیاسي استقلال ترڅنګ اقتصادي استقلال یو ضروري شرط دی. غازی امان الله خان دخپلو مترقي پلانونو په اعلانولو سره د ملت په زړونو کې ځای ونيو او ټول ولس یې تر شا ودرید. شاوخوا نور هیوادونه هم د ده له اصلاحاتو څخه اغیزمن شول، په ترکیه کې ریفورم مستقیماً د پاچا امان الله خان د درایت او تدبیرونو څخه متاثر و، له مصر څخه تر هند پورې د خپلواکۍ غوښتنې او استقلالیت احساسات په څپو شول. د هیواد دننه د ژوند په ټولو ډګرونو کې مثبت بدلون راغی. دغه بدلونونه په دوو پړاوونو (مرحلو) کې څیرلای شو:

امیر ان الله خان په لومړی پړاو کې د خپلو اصلاحاتو په تطبیق کې ډیر گړندی او پوره بریالی و او هغه دا چې د ملت د اکثریت بزرگانو، شپڼو او پیشه ورانو په وړاندې یې پخوانی درانه بارونه سپک کړل. جنسی جبری ستونزمن مالیات، د آذوقې خریداری، د غلې حواله کول اجباری آذوقه رسول، ډیرو زیاتو پړاوونو ته د دولتي مالیاتو د راټولولو اجاره داری، د مالیه ورکوونکی او مالیه اخیستونکی تر منځ د فیوډال او ملکاتو واسطه، د قریه داری زور تشکیل، د ناشمیرل شویو څارویو د مالیاتو اخیستل، اجباری کار او بیگار، له پیشه ورو او صنعتکارو څخه د بازار بیلابیل ټکسون، مریې (غلام لرل) او نور یې ټول منع کړل. د ځمکې مالیات په نغدی بڼه واړول شول او ټول مالیه ورکوونکی په سیده توګه پرته د ملک او خان له مداخلې او ناجایزې استفادې څخه، د دولت له مالی دفترونو سره وتړل شول . دولت خپل ټول ضرورتونه په نغدو پیسو، په شفاف ډول او په خپل زړه پیرودل. د څاروی روزونکو څاروی هر کال شمیرل پیل شول او د هغو د موجودیت له مخې به مالیه اخیستل کیده او د دې موخې لپاره یو جلا قانون چې (قانون مواشی) نومید، جوړ شو. د لومړی ځل لپاره د رسمی ارقامو عصری ثبت او د احصایې سیستم مروج شو. په کابل کې د مالیې د اداراتو د چارو د تنظیم په خاطر د اصول دفتر ښوونځی پرانیستل شو چې مدیر یې مرزا مجتبی خان و او د دغه ښوونځی فارغان به د هیواد د مالیې وزارت په مامورینو کې گومارل کیدل. له دغه اقدام څخه موخه دا وه چې عامه مالی چارې په بڼه او شفاف ډول مدیریت شي. په همدې خاطر د افغانستان د مالی مدیریت او د عامه مالی چارو د نظام په تاریخ کې دا مرحله یوه بیسارې رڼه او د تحول دوره گڼل کیږي.

د دغو اداري اصلاحاتو په پایله کې په فرهنگي ډګر کې هم ژور او مثبت تغیرات راغلل. د بیلګې په توګه په ډیر کم وخت کې په هیواد کې د متعلمینو شمیر ۸۸۰۰۰ تنو ته ورسید، دا په داسې حال کې چې دیني مدارسو ته هم همدومره توجه وشوه چې ټولې تر رسمی نصاب لاندې راغلي، که ددغو مدرسو د شاگردانو او دارالحفاظونو د شاگردانو شمیر هم ورسره جمع کړو، په ټول هیواد کې به یې شمیر تر ۲۰۰۰۰۰ پورې اوچت شي. ددې تر څنګ دا مهال په ټول هیواد کې ۲۲ جريدې او ورځپاڼې خپریدې، چې دغه شمیر دهغه وخت لوی رقم و چې گاونډیو او حتا د آسیا په ډیرو هیوادو کې یې یې ساری نه و.

د حکومتولۍ او ادارې نویو ریفورمونو لگښتونو ته ضرورت درلود، نو ځکه دولت د مالیاتو په زیاتولو لاس پوری کړ، د بیلگې په توګه د ابي ځمکو مالیات، چی پخوا د جریب په سر پینځه روپی و، اته روپیو ته پورته شول او د څارویو مالیات هم زیات شول، د اوبن مالیه له دریو څخه څلورو روپیو ته، د آس مالیه له دوو څخه دریو روپیو ته، غویان له یوې روپې څخه دوو روپیو ته، د خره مالیه له دولسو پیسو څخه یوې روپې ته او د پسه مالیه له اووه پیسو څخه پنځوسو ته لوړه شوه. په ۱۹۲۰ م. کال کی کاغذی یوه پینځه، ۲۵، ۵۰ او سلګیز افغانیګی نوټونه چاپ او خپاره شول او د سرو زرو سکی پینځه امانیه په ۷۵ روپې، دوه امانیه په ۳۰ روپې او یوه امانیه په ۱۵ روپې او نیم امانیه اوو نیمې روپې وه. همدارنګه فلزی مسکوکات سپین زر او مس د پیسو د واحد روپې اجزاوو، کونډه کیدل د مقیاساتو قانون په ۱۹۲۲ م. کال کی وضع شو. په دې توګه مالی ریفورمونو د امانیه دورې د اصلاحاتو یوه برخه وه.

کلتوری چارې او معارف د امانیه دورې د ادارې چارو یوه بله لویه برخه جوړوله:

د خپلواکۍ د بیرته ګټلو تر ټولو مهم اغیز د ملی فرهنگ او کلتور ودې، ښوونې او روزنې، مطبوعاتو، بریښنايي اطلاعاتی وسایلو، لکه رادیو، تیلیفون، مخابراتو، د نویو وداینو جوړولو، د ملی موزیم تاسیس او د کتابونو چاپ او دغه ډول نورو کلتوری چارو ته پاملرنه او په هغو باندې د خپلواکي اغیز، خصوصاً په خپله د پاچا پاملرنه د ژبې، ادب، مطبوعاتو او ارتباطاتو خواته وه. ډیر کلتوری مظاهر او د هغو ارزښت او معنوی حقوق، د افغانستان په لومړنی مدون اساسی قانون کی درج شول. په حقیقت کی د موزیک د یوه ښوونځی، سینما او تیاتر بنسټونه هم په همدې وخت کی کیښودل شول. همدومره پاملرنه د جوماتونو او مدرسو جوړولو ته وشوه. شاید دا به دافغانستان په تاریخ کی یوه بیساری دوره وي چې د معاصرو شرایطو له غوښتنې سره سم، دیني مدارسو او دیني علماوو ته پاملرنه شوې وه. د افغانستان د لومړنی اساسی قانون د ۶۸ مادې له مخی لومړنی زده کړی تر ابتدایه درجی پوری اجباری شوی او په پلازمینه کابل کی د حبیبي له لیسی پرته د امان او امانی لیسی د فرانسوی جرمنی او کورنیو پروفیسورانو او استادانو په واسطه پرانیستل شوی د غازی رشديه ښوونځی د استقلال رشديه، د تلګراف، انځورګرۍ، ترکابۍ، معماری، ژبې، کرنی، عربی دارالعلوم، د مستوراتو رشديه، د جلال آباد رشديه، د کندهار د کرنی رشديه، د هرات رشديه، د هرات دارالمعلمین، د مزار شریف رشديه، د قطغن رشديه د پولیسو ښوونځی، د موزیک ښوونځی، د عالی اوبدلو، د نجونو لپاره تدبیر منزل، طبیه ښوونځی، مستورات او له ۳۲۲ څخه زیات لومړنی ښوونځی د هیواد په ټولو ولایتونو کی پرانیستل شول. تر ۱۹۲۷ م کال پوری د لومړنیو ښوونځیو د زده کوونکو شمیر ۵۱ زرو ته ورسید. رشديه او لیسه ښوونځیو او مسلکی لیسو کی د زده کوونکو شمیر درې زره تنو ته ورسید، چی د نظامی مدرسې زده کوونکی په دی شمیر کی نه راتلل په همدې کال کی د لومړنیو ښوونځیو شمیر ۶۵۰ تنه د رشديه ښوونکو شمیر سل تنه زیات شول. له ۱۹۲۳ م. کال څخه تر ۱۹۲۷ م. کال پوری ۱۳۳ عنوانونه کتابونه د ۶۹۳۵۷۵ ټوکو په شمیر د معارف د وزارت له خوا چاپ شول او د معارف مطبعه هم جوړه شوه.

مناقشه:

خپلواکه او د ولس په خیر- ښېګڼه اداره د استقلال او خپلواکۍ او دیولمت درفاه، لومړنی او ضروری شرط دی. په همدې خاطر له استقلال ګټلو وروسته اداري چارو ته توجه وشوه. په ۱۹۱۹ م. کال کی وروسته د خپلواکۍ له اعلان څخه دافغانستان منور او ترقی غوښتونکی، پاچا د سیاسی استقلال محصل او د خودارادیت او ټولنیز عدالت ستر ناجی اعلیحضرت امان الله خان د نورو اصلاحاتو ترڅنګ د حکومتولۍ او ادارې چارو ته پوره توجه وکړه. قوانین تصویب، لایحې جوړې، تشکیلات نوي او دفتري اصول اصلاح شول، دبشری ځواک روزنی او ظرفیت لوړونې لومړیتوب وموند، د ادارې او مدیریتی کادرونو روزنی د پاچا پام ځانته واړاو. د عصری معارف بنسټ همدا وخت کیښودل شو. دغه اقدامات هغه وخت لا اغیزمن شول چی مقررات او لایحې ورته وضع شوی. په دې توګه امانی دوره په افغانستان کی د ادارې اصلاحاتو او د حکومتولۍ د ریفورم پیل بلل کیږی.

نتیجه گیری:

له نن څخه سل کاله مخکې، یعنی هغه مهال چی نور شاوخوا نږدې ګاونډي او ګڼ شمیر آسیایي هیوادونه د استعمار تر جغ لاندې وو، افغانستان د خپلواک اسلامی او عصری، انسانی او پتمن ژوند لاره خپله کړه. زموږ د هیواد استقلال د امان الله خان په رهبري او زموږ د نیکونو په قربانی او ایثار ترلاسه شو. افغانستان وروسته د استقلال ترلاسه کولو څخه د ترقی او مدنیت په یوه نوی مسیر او تګلوري کی حرکت وکړ. د افغانستان استقلال او د اسد۲۸مه دغازی امان الله خان له نوم سره تړلي ده، دهنضتونو دغه ستر مشر، د هند د نیمې وچې د آزادی دغه ناجی، د اسلامی امت د ویاړدغه لویه نښه، د غازیانو دغه لوی سالار، په هیواد کی دنوی ژوند او د ترقی او پرمختګ

دغه لوی ریفورمیست، د هیواد دننه زړه سواندی اومشفق رهبر او په بهر کی د ترکیبی د عصری کیدو او د هندوستان د لویې وچې د خپلواکۍ دغه محرک او لوی مرستندوی او په لویدیځ کی د آسیا داتل په توگه پیژندل شوی څیره د الله (ج) لویه عطیه او دافغانستان د تاریخ یوه ځلانده او وپارلی نادره پېښه وه ، چې باید د هغه صادق وپنوال او معنوی اولادونه دده درناوی وکړی او اصلاحاتو، فکر او رشادت ته یې درناوی سر تیب کړي. د انگریزی استعمار دغه ماتوونکی مجاهد او د ملت غمخوار او د افغانستان د ترقی ریښتیانی غوښتونکی زموږ د هر یوه په زړونو کی ځای لری. غازی امان الله خان نه یواځی دا چی د اسلام د ستر دښمن (انگریز) او د ټولو مستضعفو بنکیل شویو هیوادنو د شتمنښو لوتمار استعمار ته ماتی ورکړه، بلکی د هیواد دننه یی ملت یو موټی کړ او د افغانستان نوم یی په نړی کی وځلاو. اوسنی نسل او زمو اوسنی ځوانان هماغه د غازی امان الله خان د مکتب پیروان دی، دوی د آزادی درس له دغه ستر غازی څخه اخیستی او له وطن سره مینه یی ورڅخه زده کړی او وطن ته د خدمت روحیه یی ورڅخه په میراث وړی ده. اوس د امانیه دوری د سلمی کلیزی او د استقلال د جشن لمانځنه زموږ فریضه او د راتلونکی لپاره یوه انگیزه ده، هیله ده ټول هیوادوال په صداقت سره د دغې ورځې په مناسبت د هیواد د آبدولو ژمنه یو ځل بیا تازه کړي.

د پانو شمیره: له 8 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ